

ved. Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at et Medlem af et lille Parlament bør ogsaa i sin Behandling af Folkeforbundet, selv om det vil falde ham særlig vanskeligt, aflægge den Storhed, der er saa øjensynlig naturlig, naar han behandler det lille Lands Anliggender. Hvad Folkeforbundet ved selve sin Eksistens har virket med Hensyn til den Konflikt, som løstes paa en Maade, der har kunnet gøres til Genstand for megen Kritik, viser, at Folkeforbundet ikke har eksisteret forgæves, for saa vidt som ud af dets Eksistensskete Afværgelsen af det vigtigste, Afværgelsen af fornyet Opblussen af Krig og Afværgelsen af en uberettiget Besættelse.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel kritiserede en Statsmand for hans Handling. Naar jeg omtaler den samme Statsmand, er det ikke for at komme ind paa hans Person eller hans Handlinger, men fordi hans Navn er et Begreb. Det ærede Medlem misbilligede Mussolini, men Mussolinibegrebet, Mussolinierne, vil altid paa et eller andet Tidspunkt vende sig fra det indenlandske til det udenlandske, hvad enten de er Diktator, Præsident, Konsul, Kejsers eller Førstekammerat i en Sovjetrepublik, hvad de end er, vil de altid fra det indenlandske vende sig til det udenlandske; og derfor, hvis det ærede Medlem Hr. Pürschels, det ærede Medlem Hr. Drachmanns Ønske om, at vi havde faaet en Mussolini herhjemme, hvad han mente vi trængte til, var gaaet i Opfyldelse, vilde det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke have oplevet, at han for Tiden kunde behandle de Spørgsmaal, han derefter vendte sig til, med den paaskønnelsesværdige Ro, hvormed han gjorde det.

Det ærede Medlem talte om Forholdene mod Syd. Han nævnte den Beretning, der er afgivet paa Aarsmødet i Flensborg, og som ogsaa vi har læst med stor Tilfredshed. Denne Beretning viser, at den tidligere politiske Tendens, som var til Stede ved Aarsmødet, og hvorover der med Rette var klaget, denne Sammenblanding af kulturelle Bestræbelser og politiske Formaal, er fjernet fra Aarsmødet og dets Ledelse. Dette var ogsaa nødvendigt; thi Aarsmødets og hele denne Bevægelses Beskæftigelse og udelukkende Beskæftigelse med kulturelt Arbejde var en absolut Betingelse for en enstemmig Støtte her paa Rigsdagen. Det ærede Medlem talte i denne Forbindelse — jeg synes i en lidt hoverende Tone — om en betydelig Fremgang for Danmarken Syd for den nye Grænse. Jeg vil tilraade det ærede Medlem ikke at spænde

sine Forventninger for højt, og da mine Ord ikke vil gøre Indtryk paa ham, vil jeg tillade mig at oplæse en Udtalelse af en Mand, hvis Ord vil gøre Indtryk paa ham, nemlig afdøde Redaktør Jessen, som en Gang i „Flensborg Avis“ har skrevet følgende Ord — naar man kender „Flensborg Avis“, vil det forøvrigt en, at disse Ord har staaet der, men Redaktør Jessen var paa mange Maader en nøgtern Mand samtidig med, at han var en stejl og fanatisk Mand —: „Alt for storartede Lovprisninger af egne Kræfter og Hjælpekilder kan let faa Udseende af at nærme sig det humbugsagtige, selv om man har talt i bedste Mening, og de kan derfor svække Tilliden ved at give et Præg af Uvederhæftighed. Men selv om dette ikke befrygtes, saa skal man være varsom med at tale for højt om sine egne stolte Fremtidsmuligheder, fordi man derved allerede piller ved Laaget paa den Æske, hvorfra de mørke Skuffelser er rede til at flyve ud.“ Se, disse Ord er skrevet i 1900, men de burde jo have lydt paa et andet Tidspunkt af den Landsdels Historie, i 1920, hvor Laaget blev løftet fra Æsken, saa de mørke Skuffelser fløj ud derfra.

Jeg har tilladt mig at læse disse Ord op, da jeg synes, at det, det ærede Medlem sagde vedrørende Fremgangsmulighederne Syd for Grænsen, ikke stemmer med, hvad der er rigtigt. Men i øvrigt vil jeg ubetinget anerkende hans stærke Fremhæven af, at vi intet andet ønsker Syd for Grænsen, end vi vil selv Nord for den, at vi ikke forlanger andet end, hvad vi selv vil give. Jeg vil dog tilføje, at vi her i Danmark neppe vilde finde det som et naturligt Udtryk for en tysk Minoritets Virksomhed, hvis der i en af Byerne Nord for Kongeaaen udkom et paa Dansk skrevet tysksindet Blad, der virkede for at fremstille den danske Stat som svag og propagerede for Tilslutning til Tyskland under Henvisning hertil. Jeg tror ikke, vi vilde finde et saadant Udtryk for et Mindretals Bestræbelser rigtigt. Men saa kan vi heller ikke finde tilsvarende Bestræbelser Syd for den nuværende Grænse rigtige. Overhovedet er et nationalt Arbejde paa et fremmed Sprog ikke stemmende med Nutidens Opfattelse af, hvad Nationalitet er og berettiger til. Med disse Tilføjelser kan jeg i øvrigt tiltræde, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde. ■ ■ ■

Det ærede Medlem vendte sig dernæst til de nylig stedfundne Grønlandsforhandlinger og udtalte, at man i Danmark, uanset Partiforskel, havde samme Opfattelse af Spørgsmaalet. Dette tror jeg ogsaa. Jeg skal derfor kun tilføje, at ligesom den